

ת"פ 67104/01/20 - בנימין נתניהו נגד מדינת ישראל, שאול אלוביץ', איריס אלוביץ', ארנון מוזס

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים ת"פ 67104-01-20

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם 09 נובמבר 2022
מספר בקשה: 328

בעניין: בנימין נתניהו
באמצעות עו"ד עמית חדד

המבקש

נגד

1. מדינת ישראל
2. שאול אלוביץ'
3. איריס אלוביץ'
4. ארנון מוזס

המשיבים

החלטה

הבקשה

1. לפנינו בקשה של נאשם 1, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, לקבלת מסמכים הנמצאים ברשותה של עדת התביעה, הגב' הדס קליין.

הבקשה מתייחסת לשלושה סוגי מסמכים:

האחד "כל הטיטות והמיילים הקשורים למכתב שהוציא עו"ד בן צור בשם מר ארנון מילצ'ן ביום 30.8.2018". נטען כי המכתב, שנשלח ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליט המדינה, הכולל גרסה עובדתית של מר מילצ'ן לאירועים מושא האישום השלישי, הועבר על ידי המאשימה להגנה רק ביום 3.7.2022 על פי בקשתה, וכי טיטות המכתב, השינויים שנעשו בו, והערות מר מילצ'ן והגב' קליין לתכני הטיטות, מהווים גרסה נוספת לטענות שבלב האישום השלישי, ועל כן המסמכים חיוניים להגנה.

השני "כל תכתובת או מסמך שהועברו על ידה לעו"ד בן צור, ליועץ התקשורת מר רונן צור או לגורם בתקשורת, ושעניינם תגובה לתקשורת בשם ארנון מילצ'ן או בשם ארנון מילצ'ן והגב' קליין". נטען כי תגובות שפורסמו בתקשורת בשם מר מילצ'ן או בא כוחו, כוללות התייחסות עובדתית לחלק מהטענות הכלולות בכתב האישום ומכאן חשיבותן. לעניין יועץ התקשורת הבהיר ב"כ הנאשם, בדיון ביום 19.9.2022, כי אינו מבקש דברים שכתב מר רונן צור ואף לא דברים שעברו לתקשורת, אלא "שאלם העדה עצמה כתבה או הוציאה תגובה לתקשורת אז יש כאן ביטוי לגרסה שלה ביחס

לאירועים, את הדבר הזה אנחנו רוצים".

השלישי "כל תכתובת שהוחלפה... בין הגב' קליין לבין מר ארנון מילצ'ן מאז תחילת עדותה של הגב' קליין ביום 5.7.2022 ויש לה קשר לעדותה של הגב' קליין ולפרסומים ואירועים שהתרחשו בעקבות ובקשר לעדותה". לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בתכתובת בין שני עדי תביעה, ויש בה כדי לשפוך אור על עדותם של שני העדים.

עמדת הצדדים הרלוונטיים

2. הגב' הדס קליין הגיבה, באמצעות בא כוחה עו"ד גיורא אדרת, וטענה, לגבי הסוג הראשון של המסמכים, כי היא מתנגדת לבקשה, ככל שהיא נוגעת אליה. נטען כי אין למסמכים כל ערך ראיתי לתמיכה בקו ההגנה של הנאשם, וכי מדובר במכתב שנשלח בשם מר מילצ'ן ולפיכך העדה איננה הכתובת הנכונה לבקשה ויש לפנות בעניין זה למר מילצ'ן. לגבי הסוג השני של המסמכים, הביעה העדה התנגדות גם לבקשה זו, ככל שהיא נוגעת אליה. נטען כי מדובר בשיח בין מר ארנון מילצ'ן לבין עו"ד בעז בן צור ויועץ התקשורת רונן צור, היענות לבקשה עלולה לפגוע בפרטיותו ובזכויותיו של מר מילצ'ן, כמו גם של רונן צור, וכן בחסיון עו"ד לקוח של מר מילצ'ן, ויש להפנות את הבקשה אליו. לגבי הסוג השלישי של המסמכים, העדה מתנגדת מן הטעם שמר מילצ'ן הינו מעסיקה ובמסגרת זו מתקיימת תקשורת שוטפת ביניהם בעניינים שונים, גם בתקופת עדותה. העדה אישרה כי בהתכתבויות התייחסה גם לפרסומים שליליים בתקשורת עליה ועל מר מילצ'ן, וציינה כי הפרסומים חשופים לעין כל, כולל מר מילצ'ן. לטענת העדה, ההתכתבויות הינן אישיות, פרטיות, הן כוללות ענייני עבודה ועניינים פרטיים, ויש בהעברתן פגיעה חמורה בפרטיות. עוד נטען כי הוצאת קטעים מתוך ההתכתבויות, בהן התייחסה העדה לפרסומים בתקשורת, תטיל עליה נטל עבודה בהיקף בלתי סביר.

3. תגובת מר מילצ'ן נמסרה באמצעות המאשימה, ולפיה הוא מתנגד באופן גורף לבקשה הפוגעת בפרטיותו.

4. תגובת מר רונן צור נמסרה באמצעות המאשימה, ולפיה הוא מתנגד לבקשה הנוגעת אליו, באשר היא פוגעת בפרטיותו. נטען כי כלל המידע הנוגע לתקשורת בין מר רונן צור לבין הלקוח, חוסה תחת חסיון והגנת הפרטיות, מהן יכול לשחרר הלקוח בלבד, ויש להפנות את הבקשה ללקוח. עוד נטען כי במרבית השיחות נכח גם עורך הדין מטעם הלקוח, וגם מטעם זה חל עליהן חסיון מוחלט, שרק הלקוח מוסמך לוותר עליו.

5. עמדת המאשימה היא כי יש לדחות את הבקשה על כל חלקיה. לטענת המאשימה, על בית המשפט להעמיד לנגד עיניו את מידת הרלוונטיות של המסמכים המבוקשים, אל מול הפגיעה הפוטנציאלית בעדה, בצדדים שלישיים ובניהול התקין של המשפט. נטען כי נוכח התנגדות הגב' הדס קליין למסירת המסמכים, מאחר שמדובר במסמכים שלכל היותר יש להם ערך ראיתי שולי, ובשים לב לכך שמסירת המסמכים תסב פגיעה קשה בפרטיות העדה ובצדדים שלישיים, יש לדחות את הבקשה.

בעניין טיטוט המכתב, צוין כי המכתב נשלח מטעמו של מר מילצ'ן, ולפיכך יש להפנות את הבקשה אליו. לגופו של עניין ציינה המאשימה כי יש לתת את הדעת להיבטי חסיון של מר מילצ'ן ביחסים עם עורך דינו דאז. כן נטען כי מידת הרלוונטיות של טיטוט המכתב אינה ברורה, שכן מדובר במכתב הדומה להליך שימוע.

לגבי תכתובות אודות תגובות לעיתונות, נטען כי אין להן רלוונטיות להליך המשפטי או לבחינת מהימנות העדים, וכי

תגובה ליועץ תקשורת לאו דווקא משקפת גרסה אותנטית ומהימנה של מאן דהוא. עוד נטען כי חשיפת התכתובות עלולה לפגוע בעדה ובצדדים שלישיים. המאשימה טוענת עוד כי ככל שיועץ התקשורת מהווה חלק מצוות ההגנה, יש לקבוע כי חל על השיחות עמו חיסיון, ממנו יוכל לשחרר רק הלקוח.

בכל הנוגע לתכתובות של העדה עם מר מילצ'ן, לאחר תחילת עדותה, נטען כי קבלת הבקשה עלולה להביא לפגיעה קשה בעדה שלא לצורך. העדה הבהירה כי העבירה למר מילצ'ן רק כתבות פומביות שעסקו בהכפשתה ובפגיעה בה, ואין כל סיבה להטיל דופי בדבריה.

לגבי כלל הבקשות, נטען כי קבלתן כרוכה בהטלת נטל על העדה שתידרש לאתר את המסמכים.

דין והכרעה

6. בכל הנוגע לבקשה הראשונה - זו מתייחסת לטיטוטות שקדמו למכתב שנשלח על ידי עורך דינו של מר מילצ'ן, עו"ד בעז בן צור, ביום 30.8.2018, ליועץ המשפטי לממשלה, לפרקליט המדינה, ולפרקליטת מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), בשמו של מר מילצ'ן, ועניינו "הצגה תמציתית של עמדת מר מילצ'ן בקשר עם גיבוש עמדת רשויות האכיפה בתיק הידוע כ"תיק 1000".

המכתב, שהוגש כראיה וסומן נ/2851, נשלח, על פי האמור בו, כדי "לבאר על מה ולמה אין יסוד לנסות לייחס למר ארנון מילצ'ן ביצוע של עבירה כלשהי בכלל, ועבירת שוחד בפרט".

חלופת מכתבים הנוגעת לנוסח המכתב, הינה בבחינת התייעצות בין הלקוח לעורך דינו, וככזה חל עליה חיסיון. משהודיע מר מילצ'ן כי הוא מתנגד למסירת ההתכתובות - יש לקבל את התנגדותו.

לפיכך דין הבקשה להידחות.

7. אשר לתכתובות שהועברו על ידי הגב' קליין לעו"ד בן צור, למר רונן צור, או לגורם בתקשורת, שעניינן תגובה לתקשורת בשם מר מילצ'ן או בשם הגב' קליין -

המדינה, המתנגדת לבקשה, מבקשת לקבוע כי על שיחות של עדים עם יועצי תקשורת חל חיסיון, ממנו יוכל לשחרר הלקוח בלבד.

פקודת הראיות קובעת, בין היתר, קיומו של חיסיון בנוגע לשורה של בעלי מקצוע, ובהם עורך דין מול לקוחו, כהן דת, רופא מול אדם הנזקק לשירותיו הרפואיים, ועוד. חיסיון בנוגע ליועץ תקשורת אינו נכלל בפקודה, ולמעשה מתבקשת קביעת חיסיון הלכתי חדש.

לעניין זה נקבע כי חיסיון יוכר רק במקרים חריגים, וראו בג"ץ 844/06 אוניברסיטת חיפה נ' פרופ' אברהם עוז ואח' (14.5.2008):

"ככל שבקביעת חיסיון הלכתי חדש עסקינן, ראוי לחזור ולהדגיש את שכבר צוין והודגש לעיל כי החיסיון הוא החריג והכלל הוא כלל המחייב גילוי ומסירה מרבית של ראיות רלוונטיות, מתוך חתירה לחשיפת האמת ולעשיית צדק בהליך השיפוט. ברוח עיקרון זה קבעה הפסיקה כי "הגישה כלפי החיסיון הינה חשדנית" וכי החיסיון יוכר רק במקרים מיוחדים וחריגים משום שהוא נתפש כ"מכשול לבירור האמת ואבן נגף בדרך לעשיית הצדק"... הטוען לחיסיון נדרש אפוא להוכיח לא רק את דבר קיומו של חיסיון המוכר בדין אלא גם את דבר קיומו של "שיקול רם ונכבד יותר שבטובת הכלל" המצדיק את החלת החיסיון מקום שבו נתון לבית המשפט שיקול דעת אם להחילו... עוד נפסק כי כאשר בית המשפט ליצור בפסיקתו חסיונות חדשים או לפתח חסיונות קיימים עליו לנהוג זהירות... עליו לשקול ולהעריך את מידת הפגיעה שתיגרם בעקבות גילוי הראייה לערכים חברתיים, לזכויות ולאינטרסים של הכלל ושל הפרט אל מול החשיבות שבגילוי האמת לצורך עשיית משפט צדק..."

האמור לעיל נוגע להליכים אזרחיים, אך רלוונטי, על אחת כמה וכמה, במה שנוגע להליכים פליליים.

בכל הנוגע לשיח בין יועץ תקשורת ללקוח, טובת הכלל איננה מחייבת קביעה בדבר קיומו של חיסיון, שהינה קביעה גורפת באשר לחיסיון על חילופי דברים, בין בכתב ובין בעל פה, בין יועץ תקשורת ללקוחותיו. עם זאת, היעדר חיסיון, אין משמעותו בהכרח חשיפה גורפת של התכתבויות, אלא בחינת כל מקרה לגופו, והכרעה בין האינטרס שבחשיפת התכתבויות לבין האינטרס שבהגנה על פרטיותו של הלקוח.

כפי שציננה המאשימה, בעידן הרשתות החברתיות, נדרשים לא אחת חשודים ועדים להיוועץ ביועצי תקשורת, כדי להתמודד עם מידע המתפרסם לגביהם. חשיפת השיח עם יועץ התקשורת, שנועד להגן עליהם מפני פרסומים פוגעניים, עשויה לפגוע בפרטיותם של אלה שנדרשו לשירותיו של יועץ התקשורת דווקא כדי להגן על שמם. טיטות שהוחלפו עם יועץ התקשורת, כשמן כן הן - טיטות בלבד שלא נועדו לפרסום, נוסח מקדים לקראת הנוסח הסופי שמתפרסם. לפיכך, חשיפת טיטות כאמור צריכה להיעשות במלוא הזהירות.

בענייננו, נטען כי "ניתן לראות מתגובות שונות שפורסמו בתקשורת בשם מר מילצ'ן או באי כוחו, כי התגובות כוללות התייחסות עובדתית לחלק מהטענות הכלולות בכתב האישום" (סעיף 12 לבקשה), וכי מכך נגזרת חשיבות חשיפתן של התכתבויות.

אולם, התגובות שפורסמו בתקשורת, כנטען בבקשה, לא צורפו, והתגובה החלקית שצוטטה בסעיף 13 לבקשה, לא מקימה תשתית המצדיקה מתן החלטה בדבר מסירת הטיטות המצויות בידי הגב' הדס קליין.

לפיכך, הבקשה לעניין זה נדחית.

8. אשר להתכתבויות בין הגב' הדס קליין לבין מר ארנון מילצ'ן, במהלך עדותה של העדה - לכאורה, מאחר שמדובר בהתכתבות בין שני עדים, תוך כדי ניהול המשפט, יש מקום לשקול חשיפת ההתכתבויות.

עם זאת, במקרה זה, המידע בדבר ההתכתבות "נולד" במהלך עדותה של העדה, ובא מפיה בלבד. לצד חשיפת קיומן של התכתבויות, מסרה העדה גם את תוכן - העברת כתבות פומביות העוסקות בהכפשת העדה ופגיעה בה. ממילא, מאחר שהדברים באו מפי העדה - אין עילה לטעון כי תוכן הדברים שונה מזה שמסרה העדה וכי העדה שיבשה את

ההליך המשפטי.

והעיקר, כעולה מהבקשה, מדובר **בכתבות פומביות**, בלבד. בנסיבות אלה, משלא נטען וממילא, לא הובאו "ראיות ראשוניות" בתמיכה לקיומה של אפשרות סבירה להעברת מידע אחר, רלוונטי, (בג"ץ 4922/19 אפרים נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) (09.12.2019)), לא שוכנענו בדבר קיומה של עילה מספקת להורות על חשיפה וגילוי "כל התכתבות" בין השניים ומשכך, אנו דוחים גם חלק זה של הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו בחשוון תשפ"ג, 09 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה בר-עם,
שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת